

жива́ же послѣ двѣдесѣть годѣми ѿ се преставилъ
ѿ Господѣ.

Ч У Д О Ъ.

Заради свѣтаго Румана сладкопѣвца, що испи-
сѣлъ кивдацы.

Свѣтѣй Руманъ былъ ѿ града Одеса, и ѿста-
вилъ своѣй градъ. Дешѣлъ въ Цариградъ, и сѣдѣлъ
въ монастырь пресвѣтѣа Богородицы, ко́ра зо-
во́мшій; и мно́го пѣти ходилъ въ цѣрковь влахѣр-
нска пресвѣтѣа Богородицы, и тамъ по цѣла но-
щъ стоѣлъ на молитва, зашо ѣ былъ ко́жій чело-
вѣкъ, а побече на голѣми прѣздици сѣчка та но-
щъ стоѣлъ, та се молилъ ко́гъ, и заради то́ва
се оу́ достоилъ, та зѣлъ тако́въ даръ ѿ пресвѣтѣа
Богородицы. оу́ таа но́щъ на рождество Христо́во
во влахѣрска та цѣрква задрѣмалъ. зашо былъ
мно́го оумо́ренъ, и видѣлъ пресвѣтаа Богороди-
ца, зашо държала є́дна кни́га, и мѣ рѣкла: ѿ-
вориси оу́ста та, и да глѣтнешъ то́а даръ, що
ти давамъ: и то́й си ѿворилъ оу́ста та, и пре-
глѣтналъ таа кни́га, и така во оутринь та влѣз-
налъ въ цѣрква та и застаналъ на висо́ко мѣсто на
ѣмвна та, и началъ да поѣ съ голѣмъ гласъ и
оумиленъ, и сладокъ, кивдакъ: Дѣва днѣсь пре-
сѣщеннаго раждаѣтъ, и прѣчаа поѣлъ така
оумилнш, та ѣ секи позналъ, че то́а даръ ѣ ѿ
ко́га: и по то́ва послѣ мно́гъ ѣ исписѣлъ кивдацы
на-госпо́дски те прѣздици и на дрѣгий свѣтии.
На тако́въ даръ се оу́ достоилъ чѣднѣй Руманъ,
ко́й то ѣ былъ до то́гава тѣпъ девѣлакъ на оучѣ-
нѣе то, а то́гава ѿведнѣшъ мѣ се просвѣтилъ ра-
збматъ съ дѣрва та на-пресвѣтѣа Богородицы,
сосъ нѣйнъ до́брый даръ да сподо́вимса оу́дѣтити
вѣчнаа благаа, аминь.